

POGODNY ZAKŁAD NAGRÓD I KAR

EUGENIUSZ JÓZEFOWSKI

2020

POGODNY ZAKŁAD NAGRÓD I KAR

EUGENIUSZ JÓZEFOWSKI

MALARSKI DZIENNIK OD 01.01.2019 DO 30.03.2020

TOM 2 PRACE POZIOME

KRĘPICE 2020

ISBN 978-83-957462-0-8

Malarski dziennik od 01.01.2019 do 30.03.2020 roku.

Co to jest Pogodny Zakład Nagród i Kar?

Pogodny Zakład Nagród i Kar to nazwa projektu artystycznego z gatunku warsztatów z samym sobą jakie uprawiam od wielu lat i czasem opisuję ich przebieg. Ich nasilenie przypada na czasy po sześćdziesiątce od kiedy przestałem animować warsztaty twórcze przy kreacji plastycznej z innymi ludźmi. Projekt realizuję najczęściej na ulicy Pogodnej w pewnej dolnośląskiej wsi. Nazywa tego projektu artystycznego najpełniej wyraża określony sposób funkcjonowania, uobecniany każdego dnia w podejmowanej aktywności. Ta idea o lekko ironicznym zabarwieniu samego tytułu sposób narodziła się po dziewiętnastu latach mieszkania na wsi w związku z refleksjami dotyczącymi życia zawodowego. Jednocześnie PZNiK może znajdować się wszędzie gdzie przemieszcza się twórca tego przedsięwzięcia, gdyż jest to pewien sposób świadomego odosobnienia dla pracoholika od lat przyzwyczajonego do dystansowania społecznego. Nawyk pracy może być zarówno udręką jak i satysfakcjonującym ratunkiem dla organizacji czasu dnia codziennego w formie wizualnej rejestracji dynamiki życia wewnętrznego. Faktem jest, że bywa azylem niezależności i praktycznie działa się może w dowolnie wybranym miejscu. Dla miłośnika codzienności jako inspiracji i uważnego jej przeżywania jest przestrzenią eksploracji różnymi metodami celem generowania wypowiedzi wizualnych. To także mały prywatny dobrowolny obóz pracy. Czym się charakteryzuje?. Po pierwsze byciem najczęściej samemu ze sobą. Po drugie wykonywaniem wielogodzinnej codziennej pracy nie na zlecenie, bez gwarancji jakichkolwiek zysków, choć czasami je przynoszącej. Po trzecie byciem podwładnym i szefem jednocześnie. Wymierzanie sobie kar i nagród to bardzo umowne i ironiczne nazwy do określenia satysfakcji lub jej braku z rezultatów pracy bądź jej przebiegu. Kara i nagroda dotyczy tej samej rzeczy czyli codziennej aktywności twórczej czyli prac wizualnych jak również czynności powtarzalnych takich jak prace przydomowe czy kuchenne.

Moja praca nad obrazami była periodyczna i zwykle trwała pięć lub sześć dni w tygodniu.

Cały cykl powstałych w ramach tego projektu obrazów został zainicjowany z początkiem roku 2019 i jego realizacja zakończyła się w lutym 2020 roku. Powstało 196 prac . W skrócie proces powstawania cyklu przebiegał w ten sposób.

W styczniu rozpocząłem cykl rysunków notowanych w dwóch szkicownikach. Jeden z nich był poziomy i mniejszy a drugi pionowy i większy. Siedząc zimą w górskiej miejscowości przy stole w wynajętym apartamencie postanowiłem, że kiedy poczuję się lepiej i zgromadzę w szkicownikach wystarczającą ilość notatek rysunkowych zeskanuję je celem dokumentacji i następnie wyrwę je i nakleję na zagruntowane podobrazia celem ich modyfikacji malarskiej. Decyzja jakiego formatu powinno być krosno malarskie wynikała z następującego ustalenia: kilka centymetrów więcej niż szerokość lub szkicowników oraz dodanie odpowiedniej powierzchni nie mniej niż 50% lub 75 % pola powierzchni kartki ze szkicownika. Zamówiłem zagruntowane podobrazia malarskie w formacie 24 x 50 cm i ilości 100 sztuk mając już około 120 wyrwanych kartek.

Pierwszych przekształceń inspirowanych ich zawartością dokonywałem używając tylko czarnej farby. Potem dodałem czerwień ale i tak to nie pomogło w wytrwaniu w postanowieniu o ograniczeniu kolorów. Bardzo szybko przestałem się ograniczać, bo potrzeba koloru leży w mojej naturze. Niestety także brak ograniczeń zdarzył mi się w momencie znudzenia czynnością naklejania kartek ze szkicowników i zamówiłem następną setkę tej samej wielkości podobrazi chcąc symultanicznej pracy jeszcze bardziej nieograniczonej. Wyjątkowym miesiącem dla sposobu pracy i inspiracji codziennością był lipiec 2019 roku, który spędziłem w mieście Mikulov w Czechach. Zostałem zaproszony jako jeden z pięciu artystów na sympozjum mające ponad dwudziestoletnią tradycję przypominające plener malarski. Tam otrzymałem atelier na zamku. Miejsce miało dwa okna z głębokimi pejzażami sięgającymi innych zamków już na terenie Austrii. To było wspaniałe pracować tam, obserwować artystów, życie mieszkańców miasta i zachowania tysięcy przejeżdżających turystów. Mikulov to stolica morawskiego wina i miejsce pełne śladów bogatej przeszłości. Przez cały miesiąc namalowałem dwadzieścia dwa obrazy.

Dwadzieścia z nich miało format ustalony wcześniej i fragment tego cyklu powstawał nieco inaczej. To właśnie one zdecydowały o zaprzestaniu posługiwania się kartkami ze szkicowników. Inspiracja codziennością przyjmowała tam mniej lub bardziej oczywiste czy dosłowne formy. Wszystko rozpoczęło się od sięgnięcia do tradycji tego miejsca. Pierwsza praca inspirowana była miniaturą przedstawiającą barwną postać rycerza z XII wieku mieszkającą w tej miejscowości. Druga i trzecia praca wykorzystywały nożyce winiarskie znajdujące się w wielowiekowym herbie właścicieli miasta i okolicy. Powstawały ad hoc teksty komentujące miasteczko i wykorzystujące zabawy słowne. Można je odnaleźć także w tytułach wszystkich prac. Podczas pracy nad obrazami w pewnym momencie zrezygnowałem z naklejania kartek, gdyż nie powstawały nowe szkice i malowałem je bezpośrednio na płótnie. Następną ważną decyzją było połączenie ich w czwórki i zbudowanie 49 zestawów.

Powstało w ten sposób 14 pionowych zestawów o formacie 96 cm wysokość x 50 cm szerokość zawierających 56 prac oraz 35 poziomych zestawów o formacie 50 cm wysokość x 96 cm szerokość zawierających 148 prac. Każda z prac w zestawie ma tę samą wielkość 24 x 50 cm i namalowana tą samą techniką: akryl na płótnie.

Bardzo ważne są, jak zwykle, w moich wypowiedziach wizualnych tytuły prac. Wystarczy je przeczytać, by lepiej zrozumieć tematykę lub zostać naprowadzonym na właściwy tok imaginacji pomagający w percepcji.

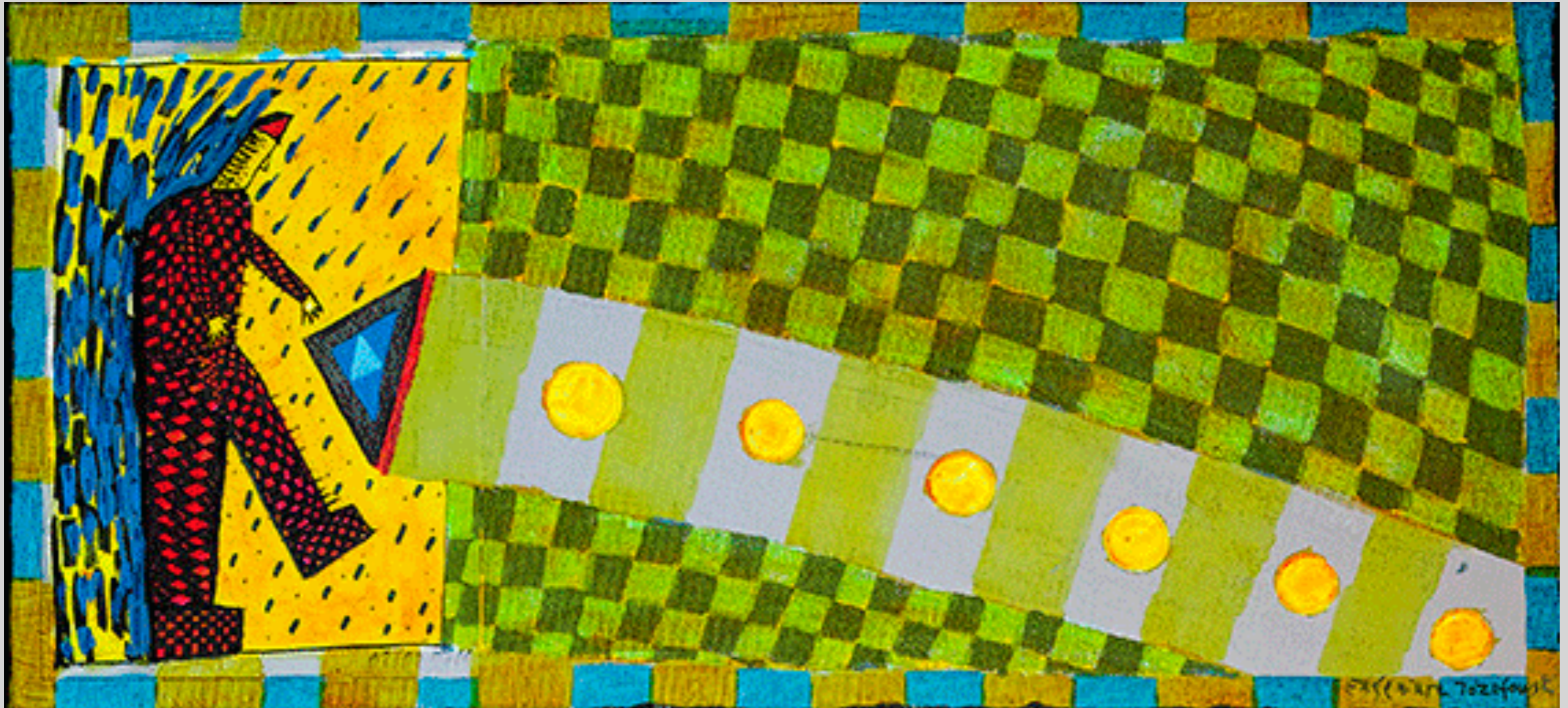
Drugi tom publikacji o nazwie Pogodny Zakład Nagród i Kar prezentuje 56 prac poziomych z tego cyklu.

Pozostaje mi mieć nadzieję, że nie zniechęcicie się z powodu tego, że to tylko obrazy a ich narracja nie jest tak oczywista jak słowne opisywanie dziejących się wydarzeń.

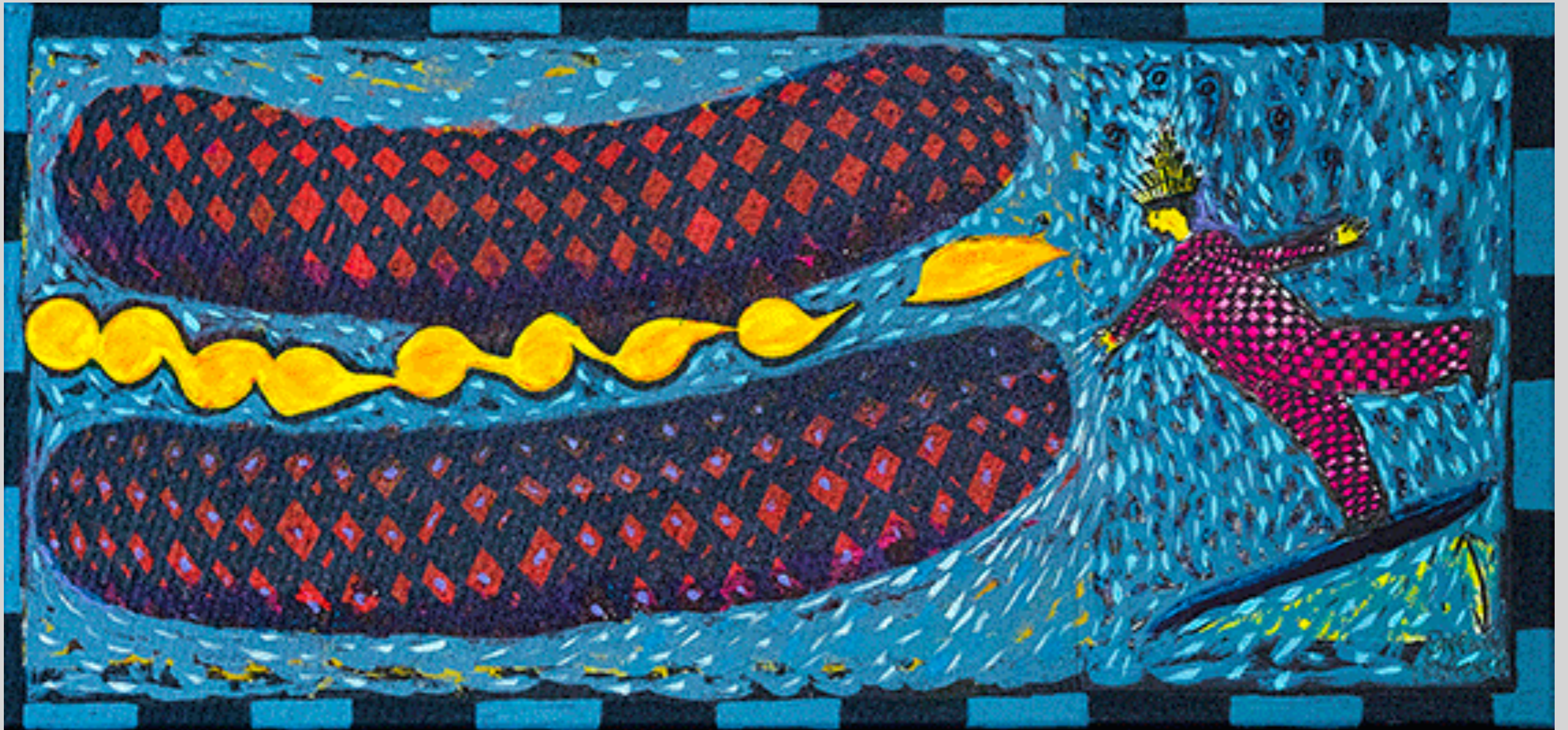
Eugeniusz Józefowski

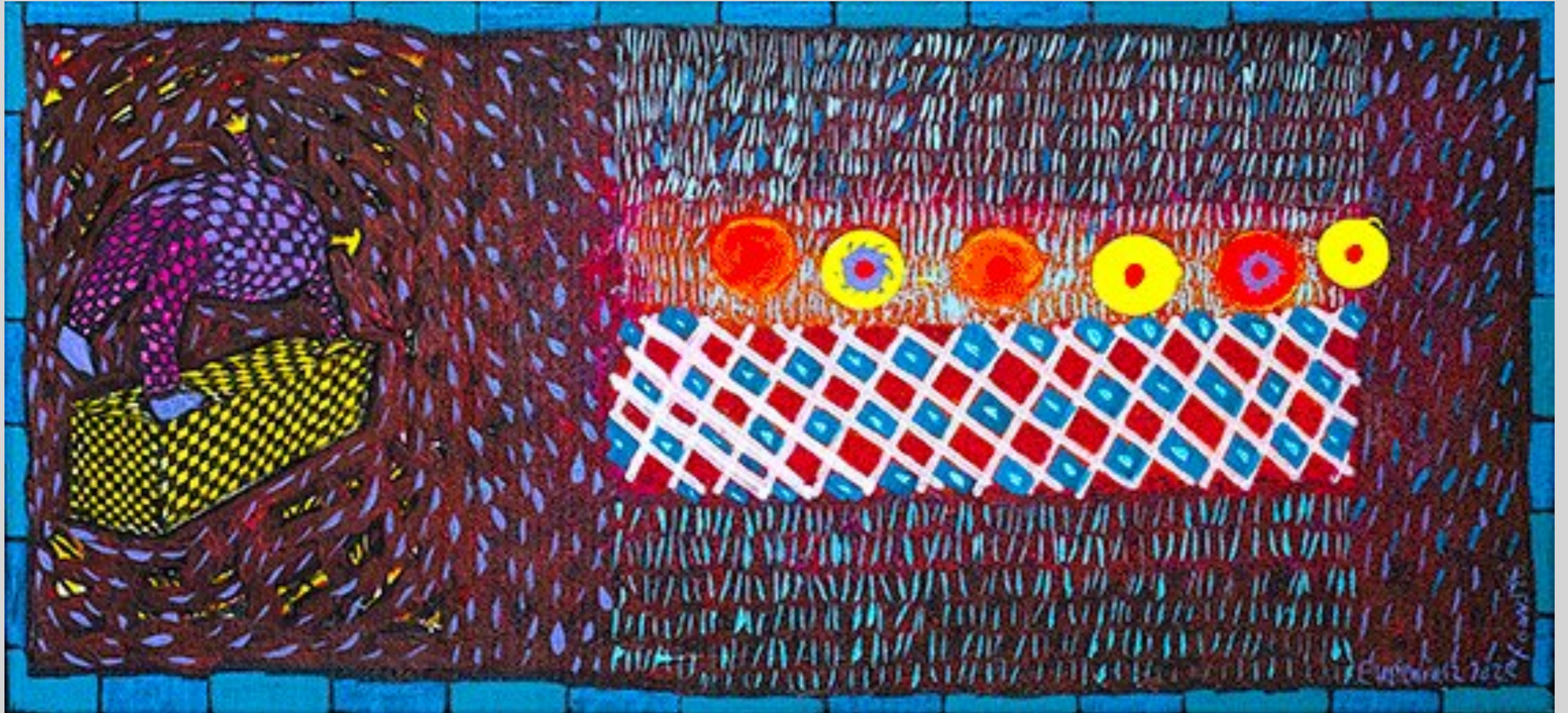
Miłośnik-rytmicznych-zapisów

Pasterz dywanika z niewielką ilością tabletek na sen

Radosny podskok w tortowej czapce pełnej słodkich imaginacji

Upadłość na postumencie

Drzewa dobrego i złego.

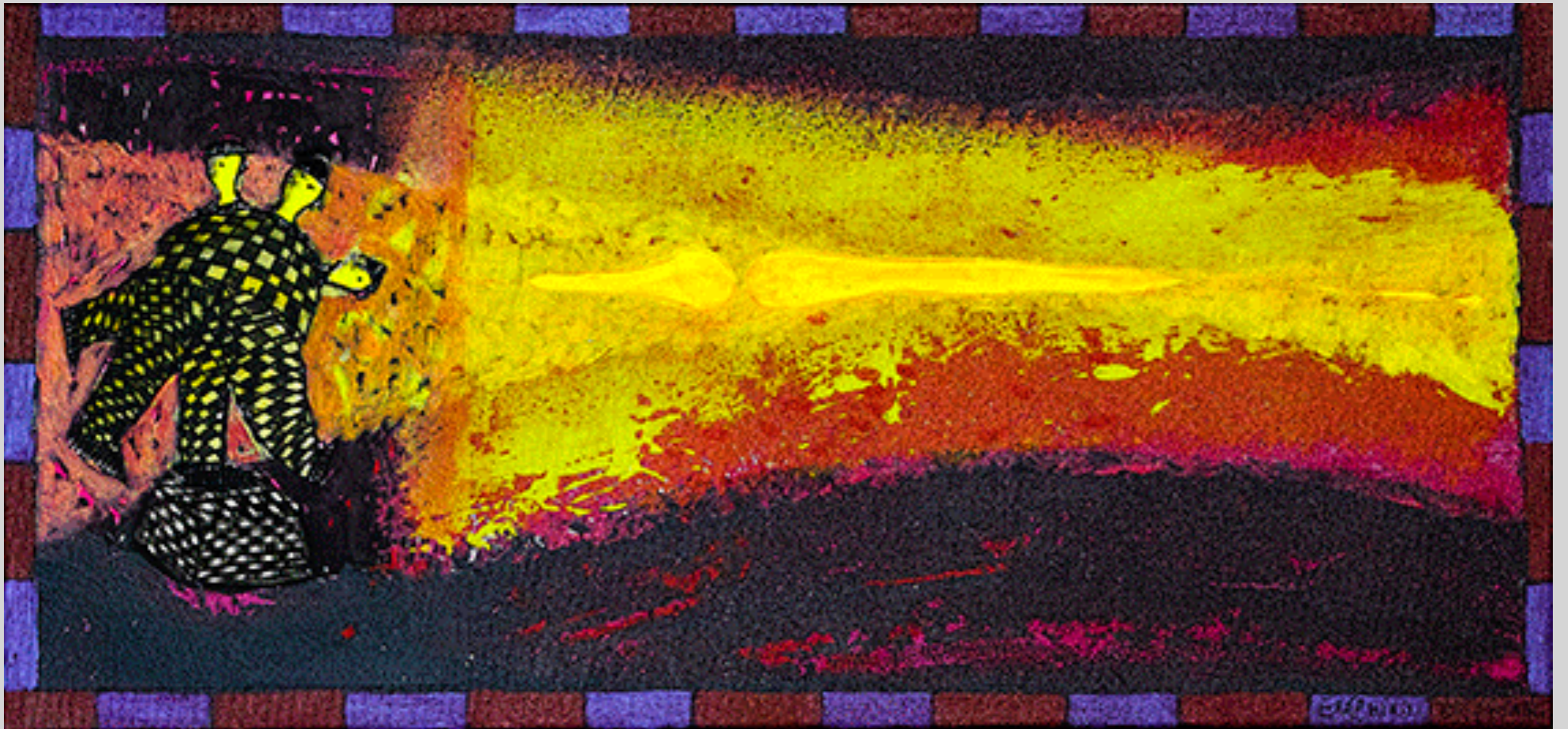
Dwie których nic nie łączy

Rozdwojenie przy-jaźni

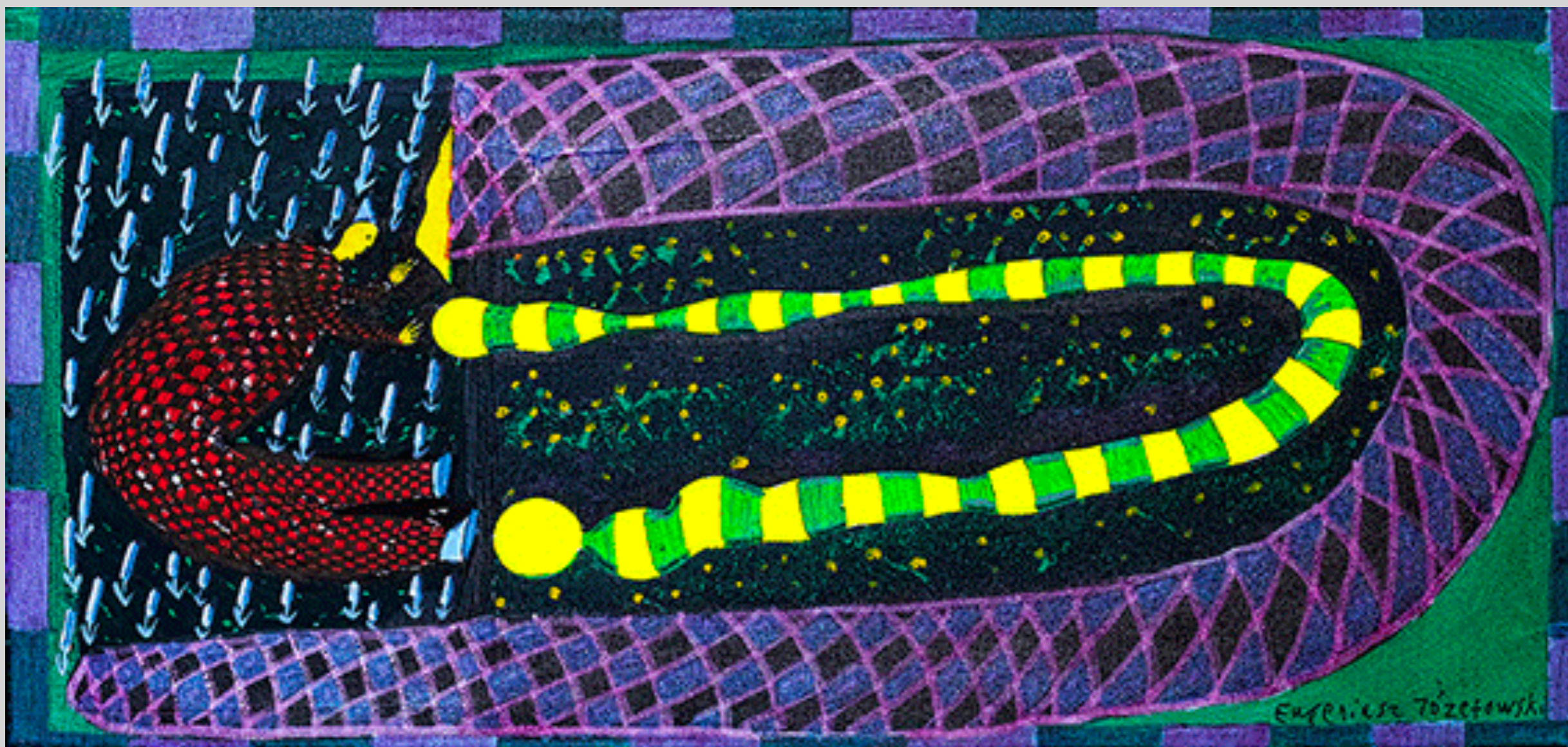
W pewien sposób figura niemożliwa, bo figurant

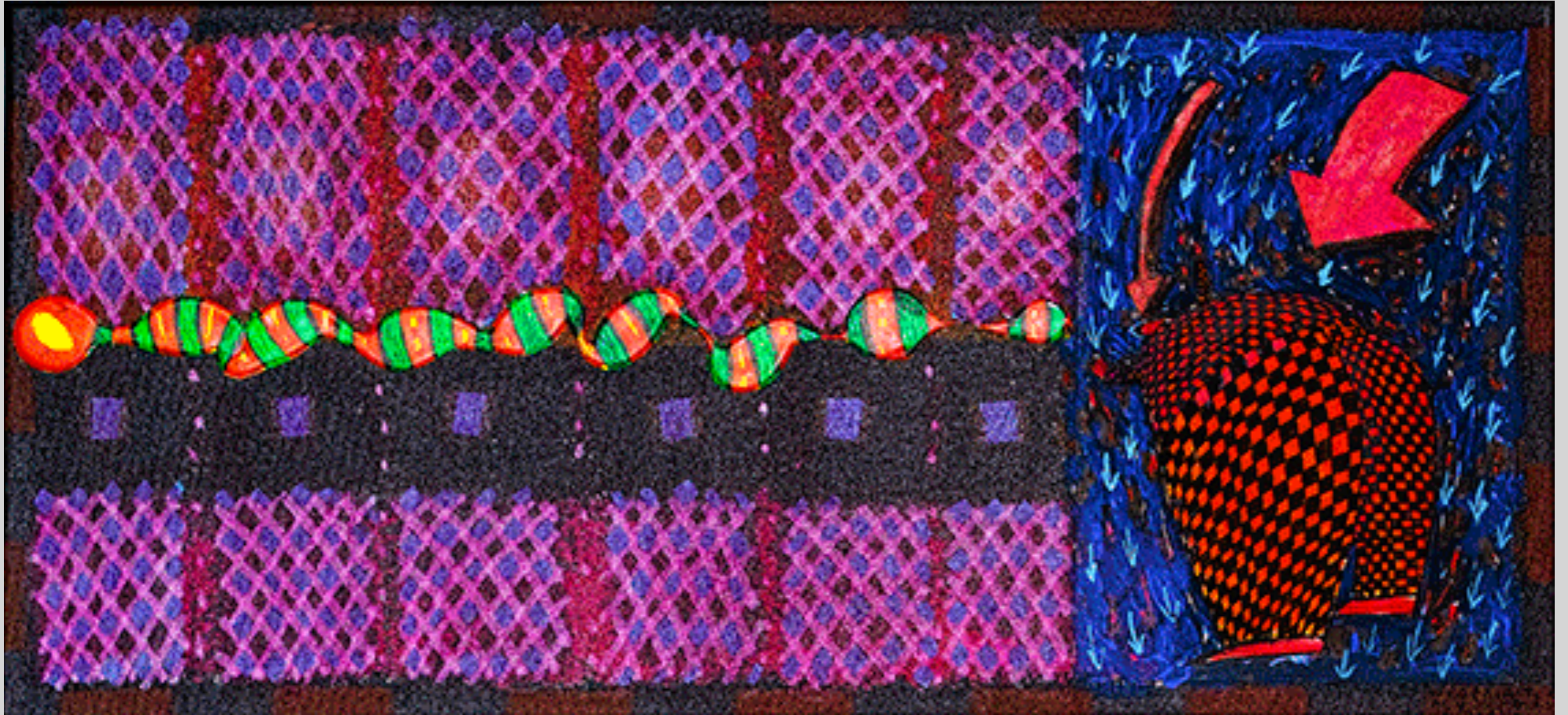
Czteronożny, lecz tylko trzygłowy bohater dnia codziennego

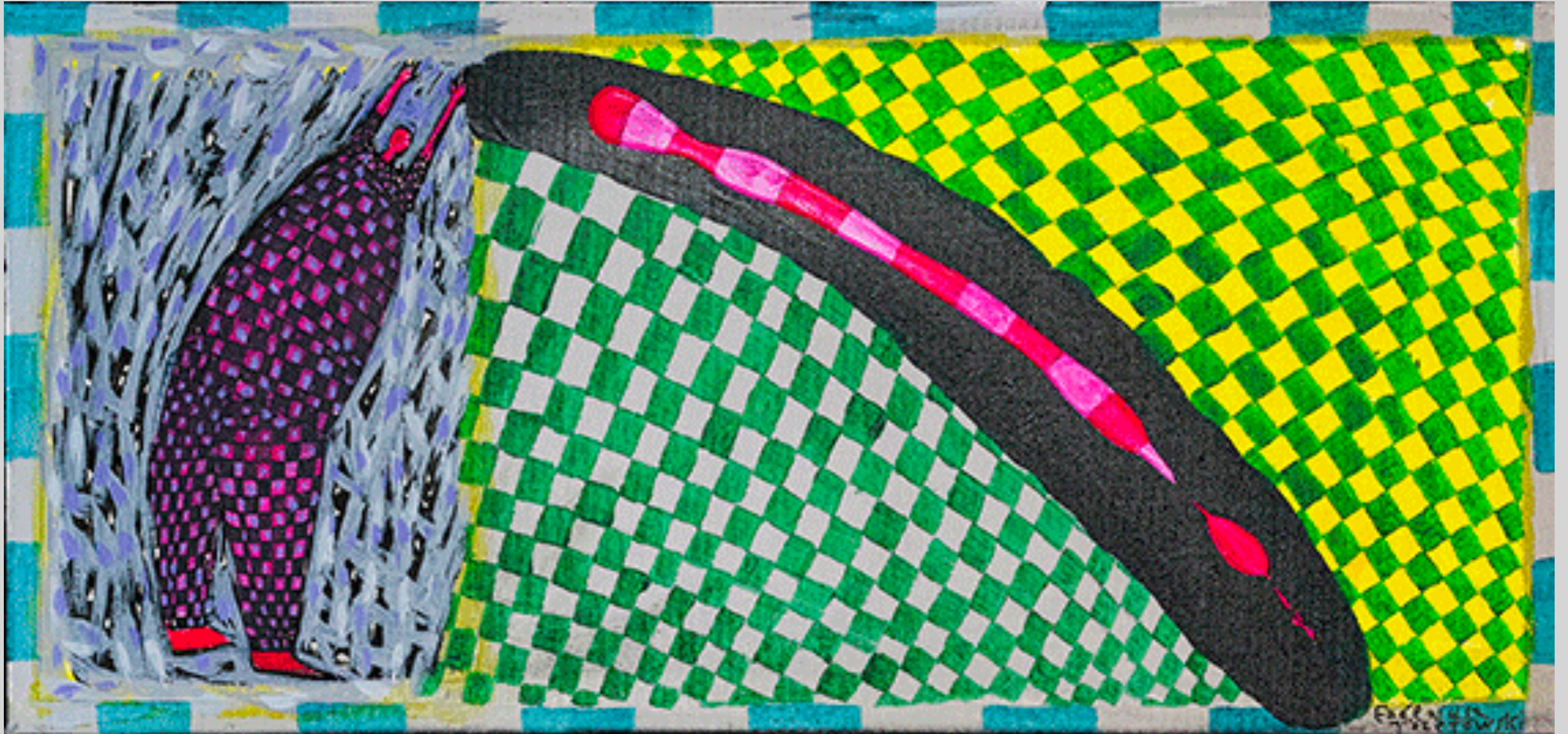
Naiwnie nakręcony facet

Puszczanie informacji zwrotnej

Wskazówki z Góry

Chwytnie ducha narodowościowego

Lecący On i siedem gałązek niepokoju

Maszerując z jedną nogą na postumencie

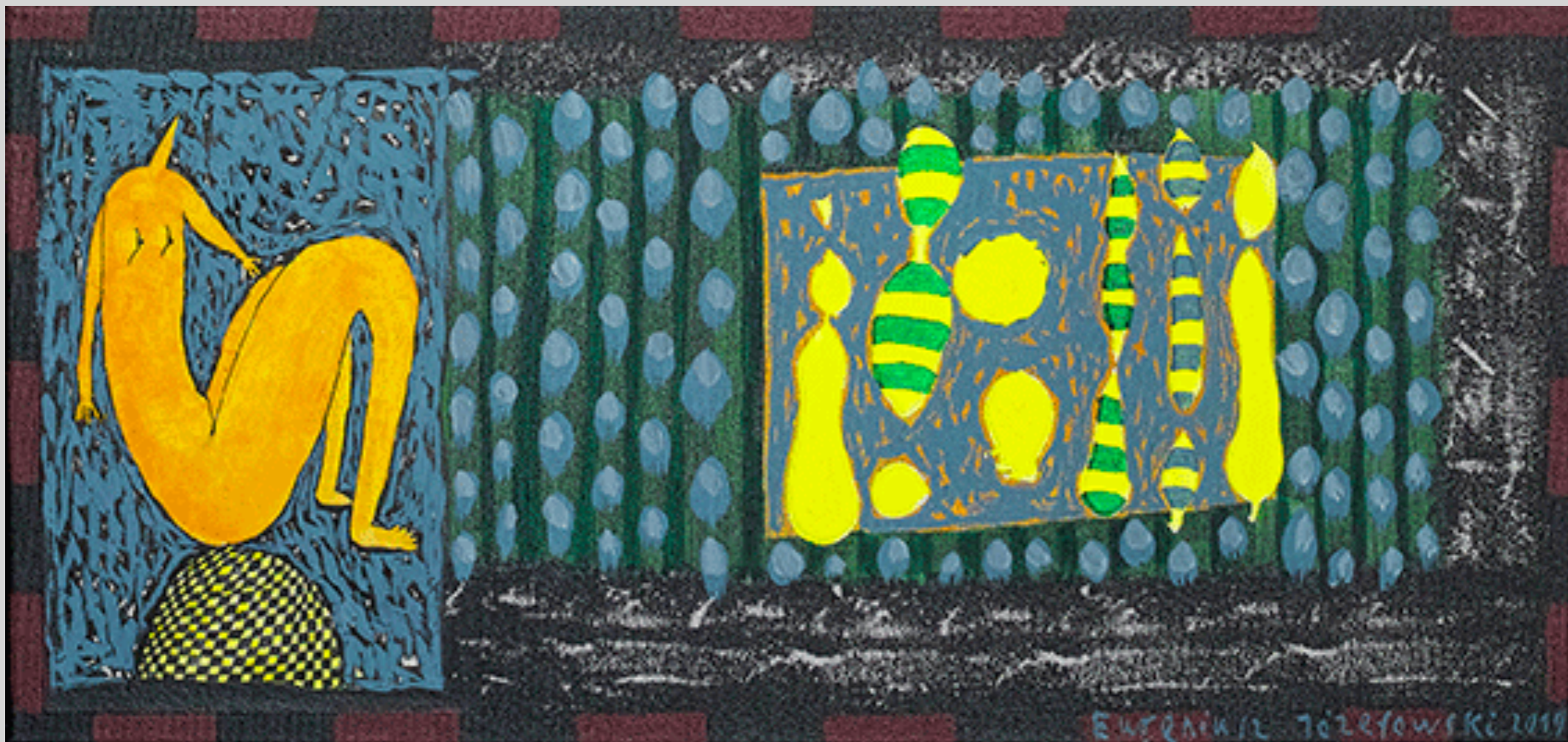
Przelot nad pejzażem mocno nasyconym dreszczykami i deszczami

Kapanie i kapowanie

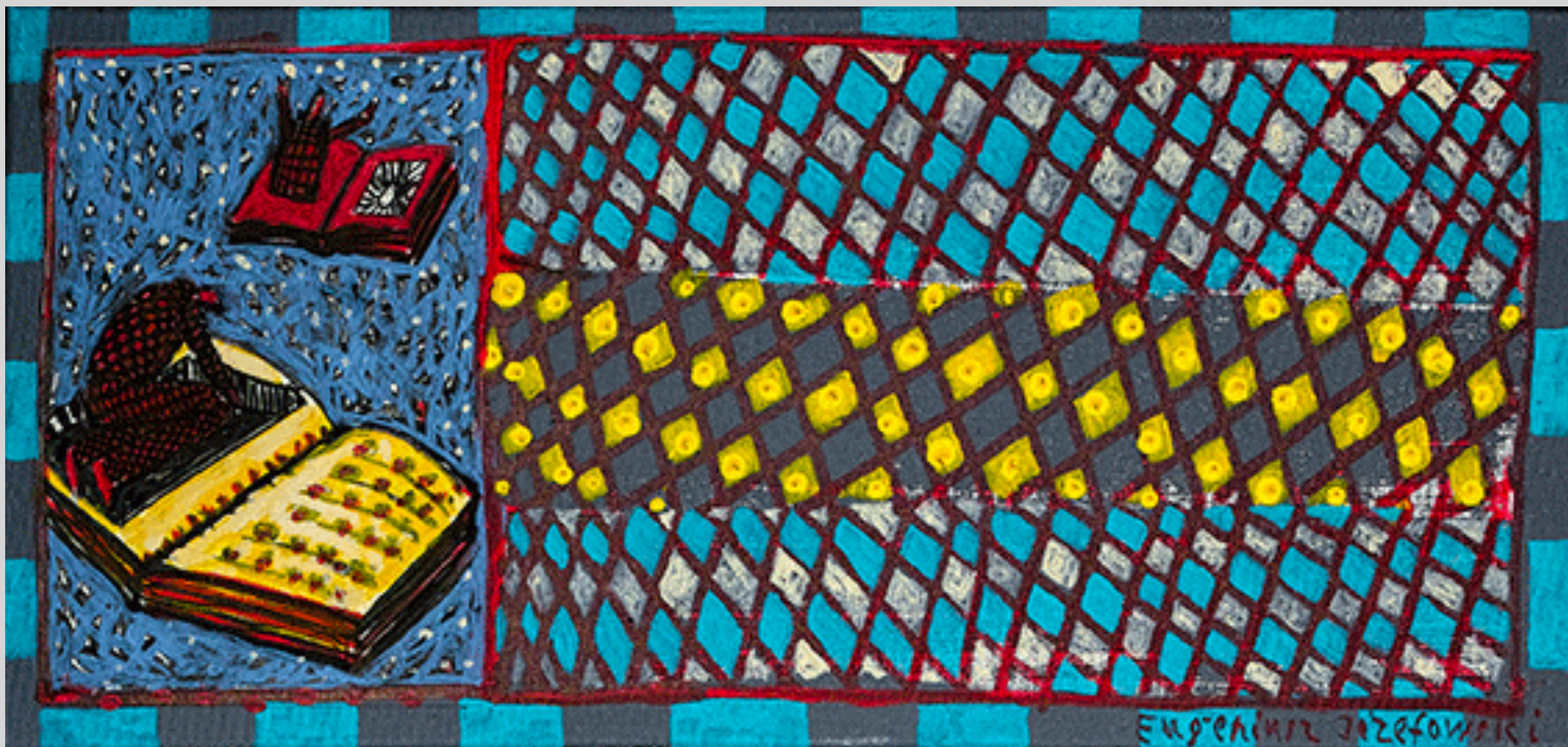
Kierując się w stronę powtarzalności

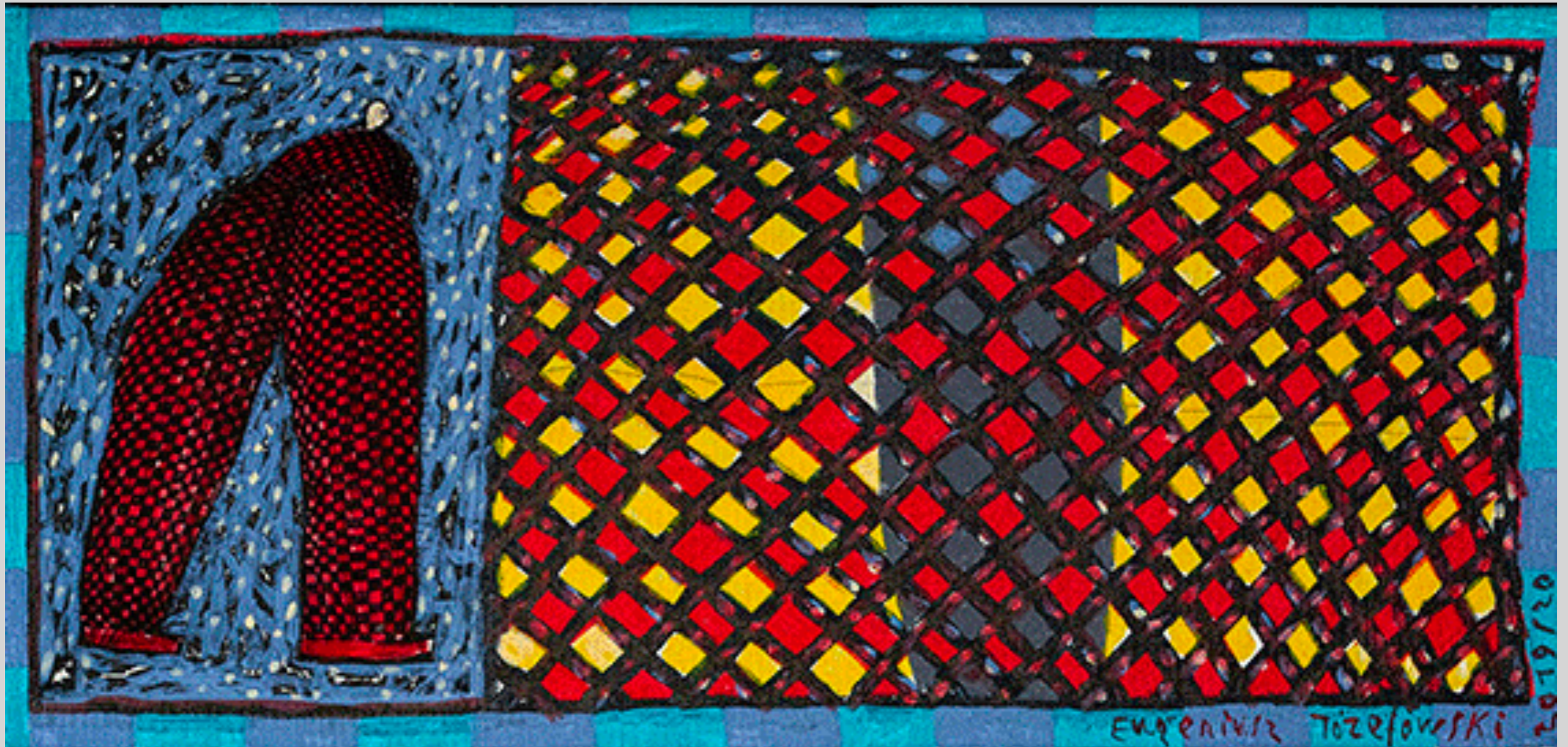
Kobieta siedząca przed ekranem z myśli

Rozpostarty na cztery strony

Czytanie siedząc w środku książki

Facet lekko dupiasty, aby nie mówić inaczej

Liczący wyniki gier

Skupienie nad czymś co nie mieści się w głowie

Kobieta-pełna-wigoru

Pokłon w stronę strażnika

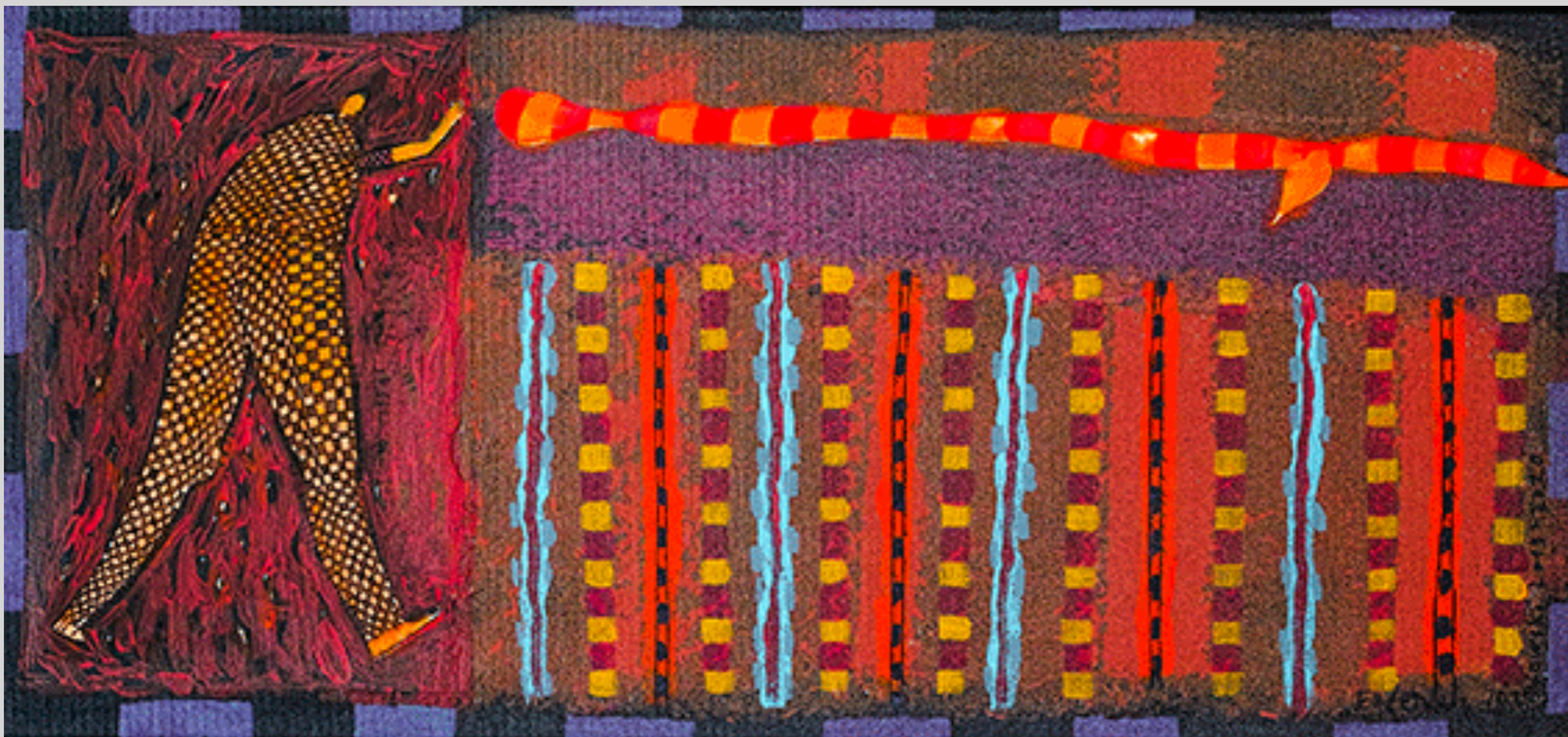
Postawienie-na-głowie

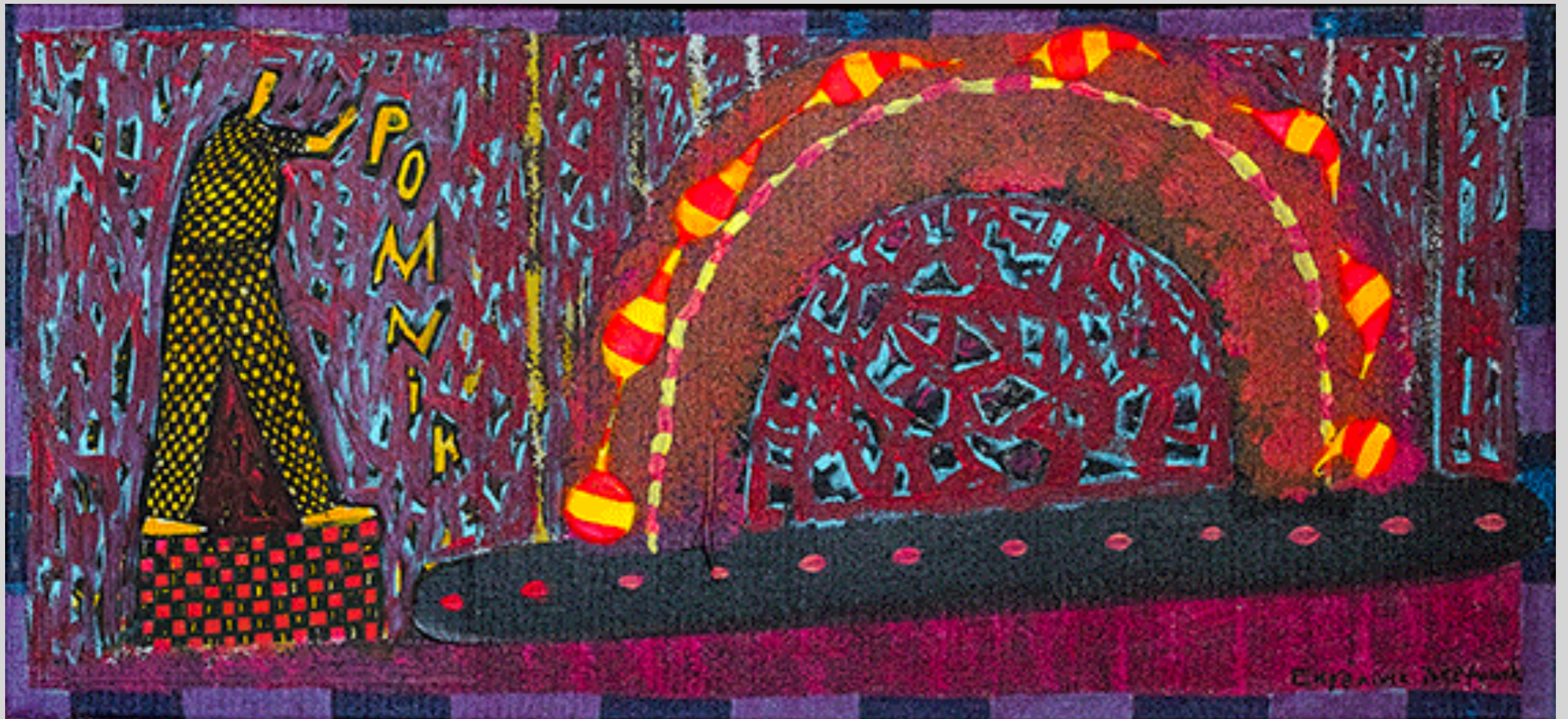
Torreador z czerwoną kartką

Czteronożny stół na spacerze z potencjalną aureolą

Gest w stronę wybieraną przez praworęcznych

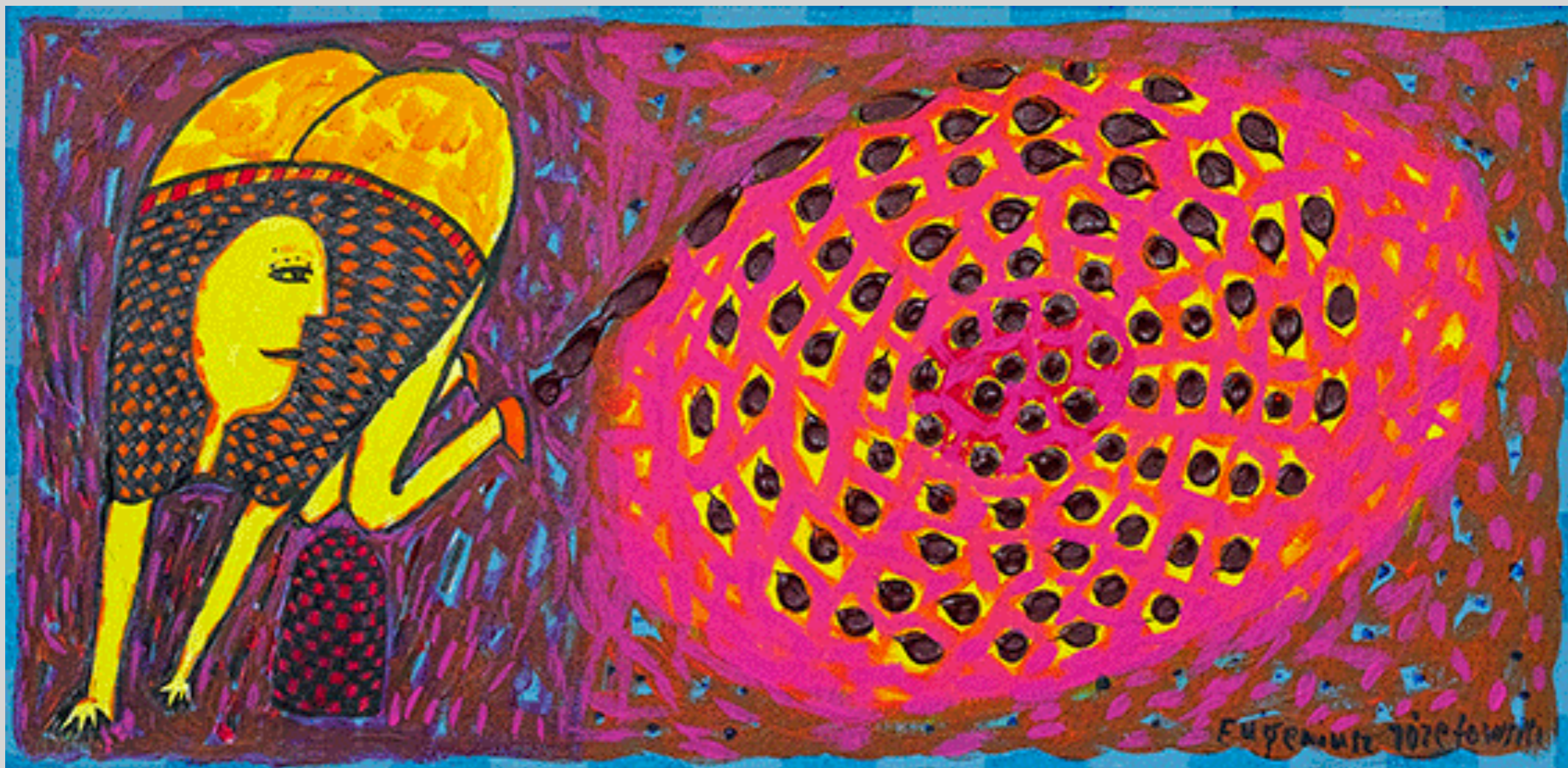
Pomnik-kroczący

Pozostawiając za sobą wiele pokrętnych zachowań

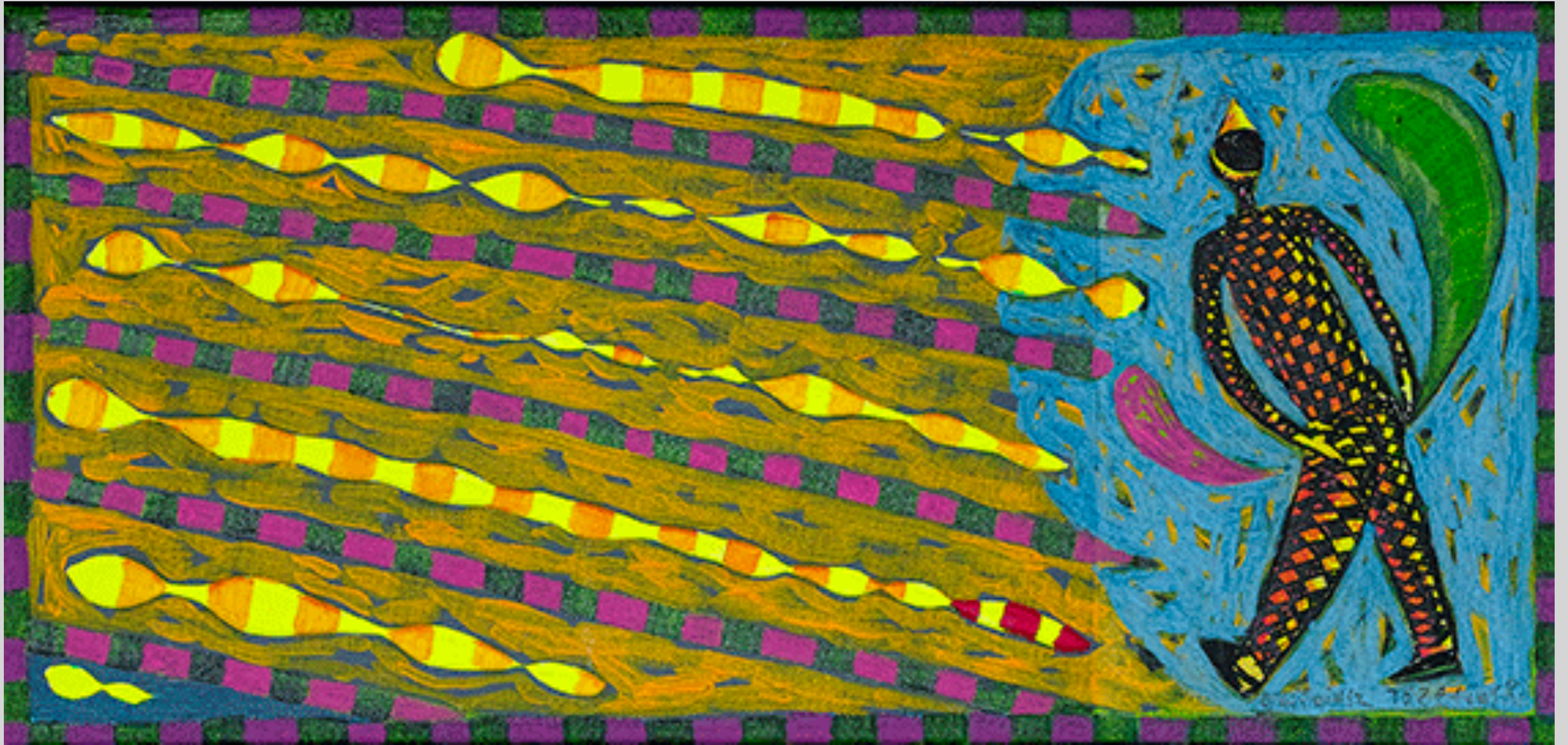
Głowizna patrząca w przeszłość

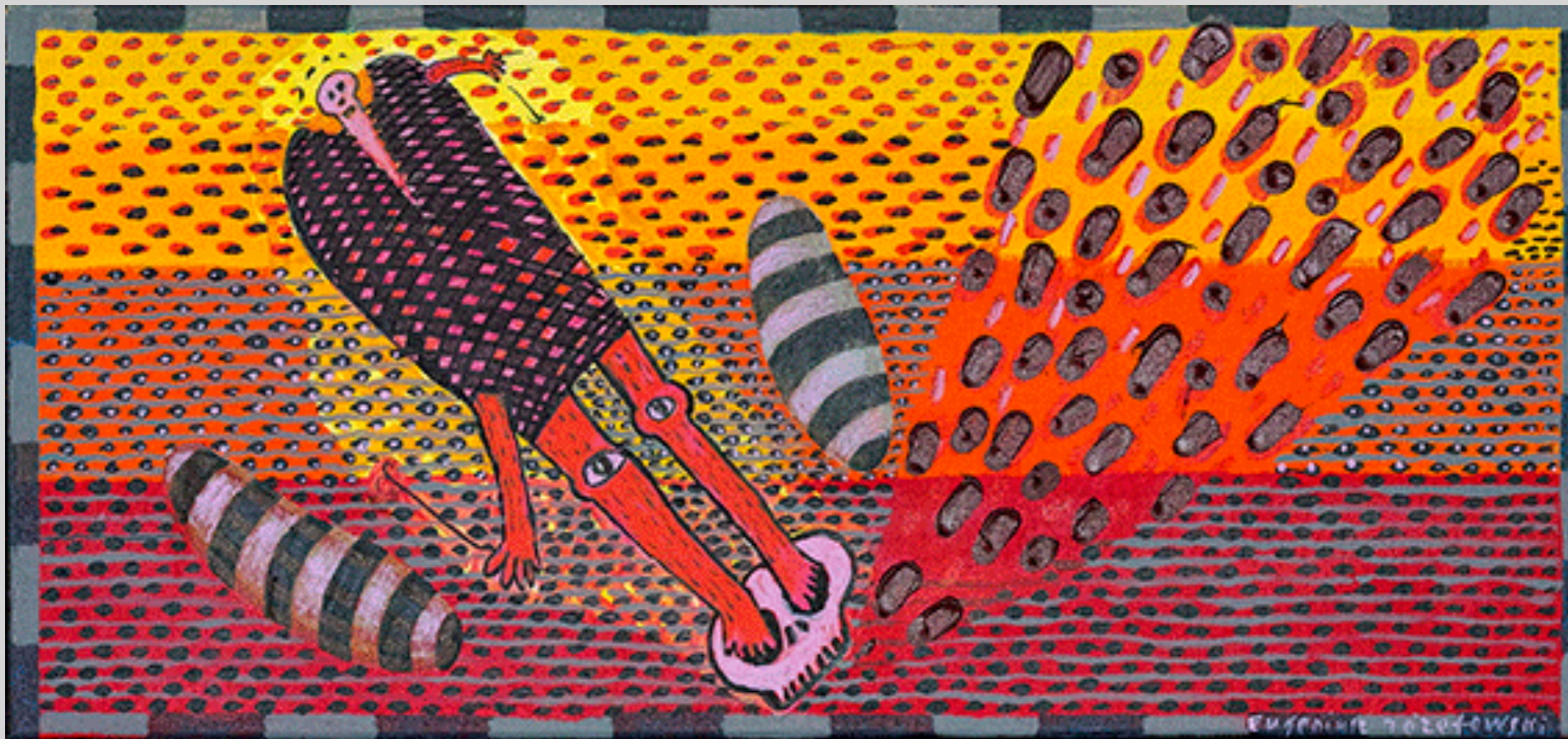
Kłęczący-niezbyt-modlitewnie

Pięć niepotrzebnych rąk do przegania niewłaściwej formy

Sześć torów myślenia Gienia

Pasterz śmierci patrzy inaczej

Pokłon z uniesieniem nóg

Spacerek-trójnogiego

Trójnogi bohater trójpolówki

Lekkie zawirowanie obok pomnika pamięci kamienia

Łykając radośnie małe kłamstewko

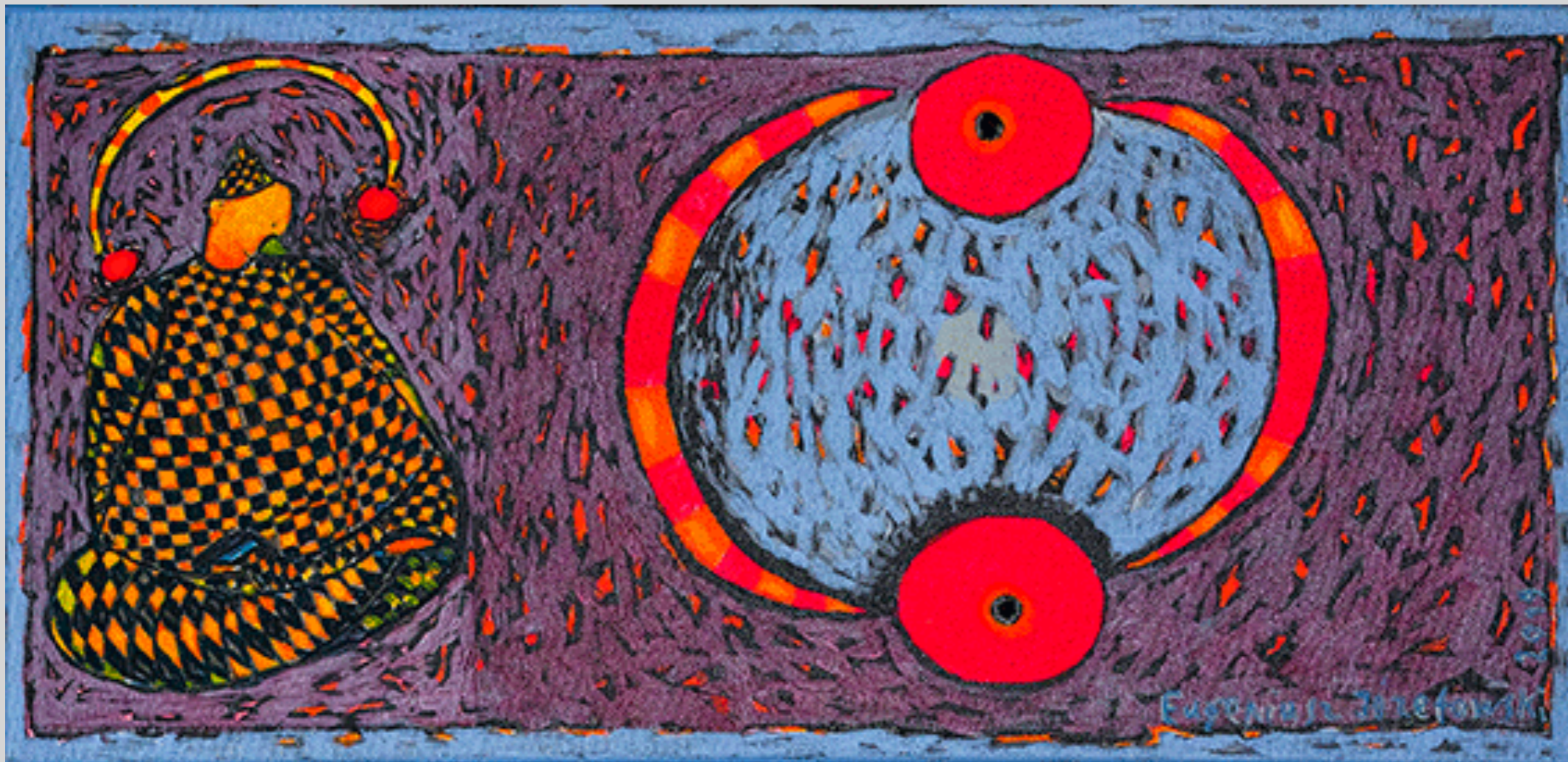
Nieco kłopotliwy postument do użytkowania

Z tyłu zawsze coś patrzy

Dwóch graczy lecących w kulki

Medytacyjny obszar niepodlegający dyskusji

Nachylony-na-zawsze

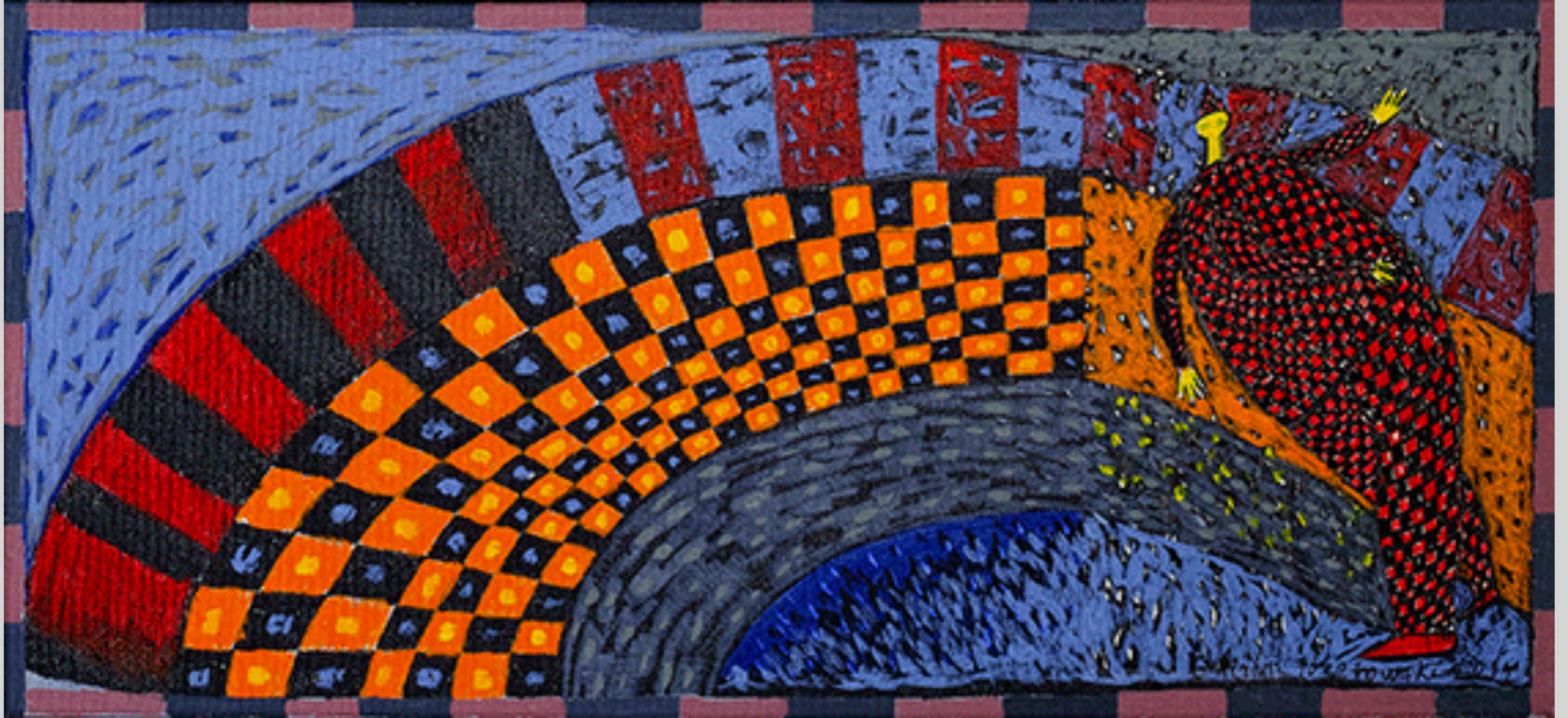
Rozdwajając wszystko na lewo i prawo

Odrobinę miłosne rozważania

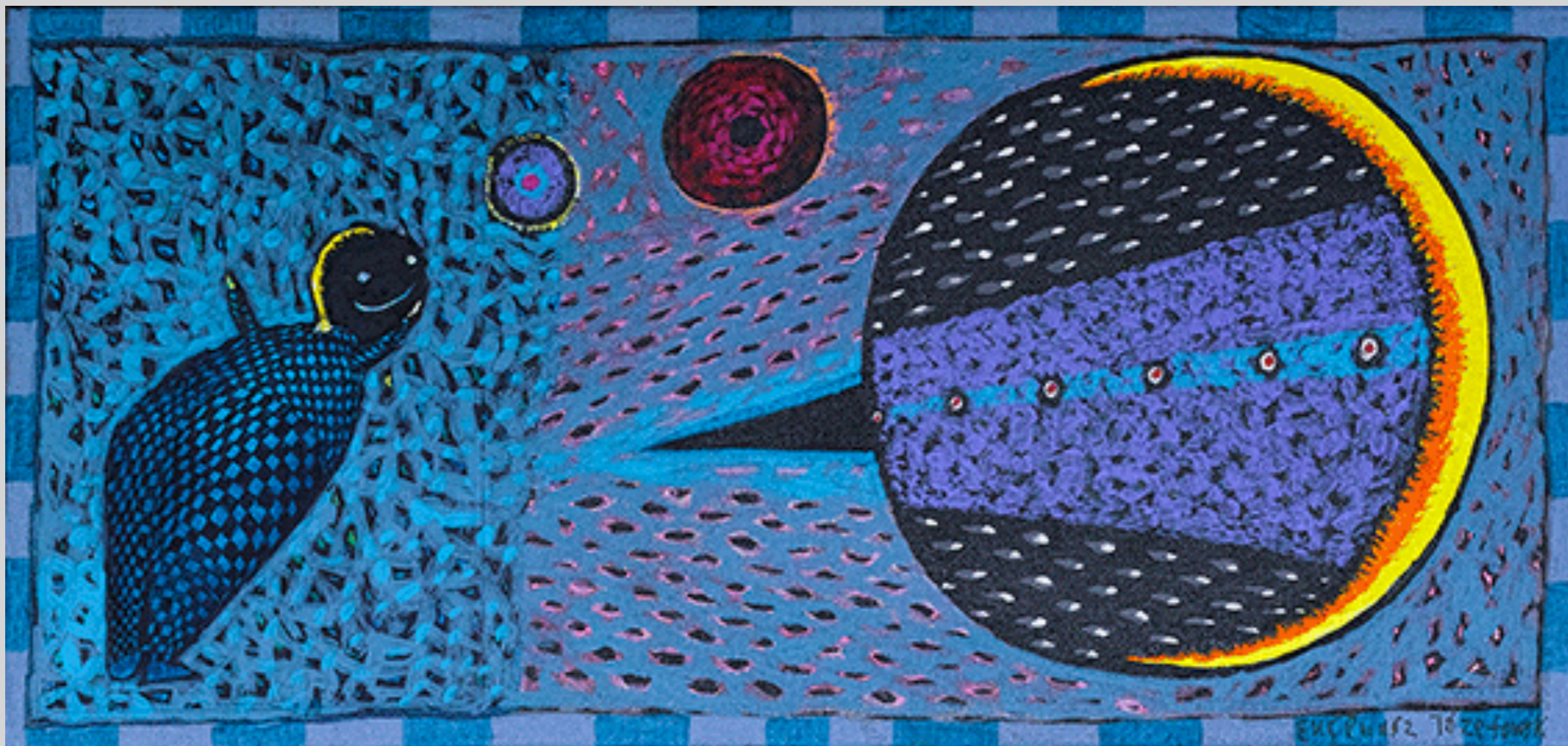
Pogodni aureolišci

Szach-mistrz

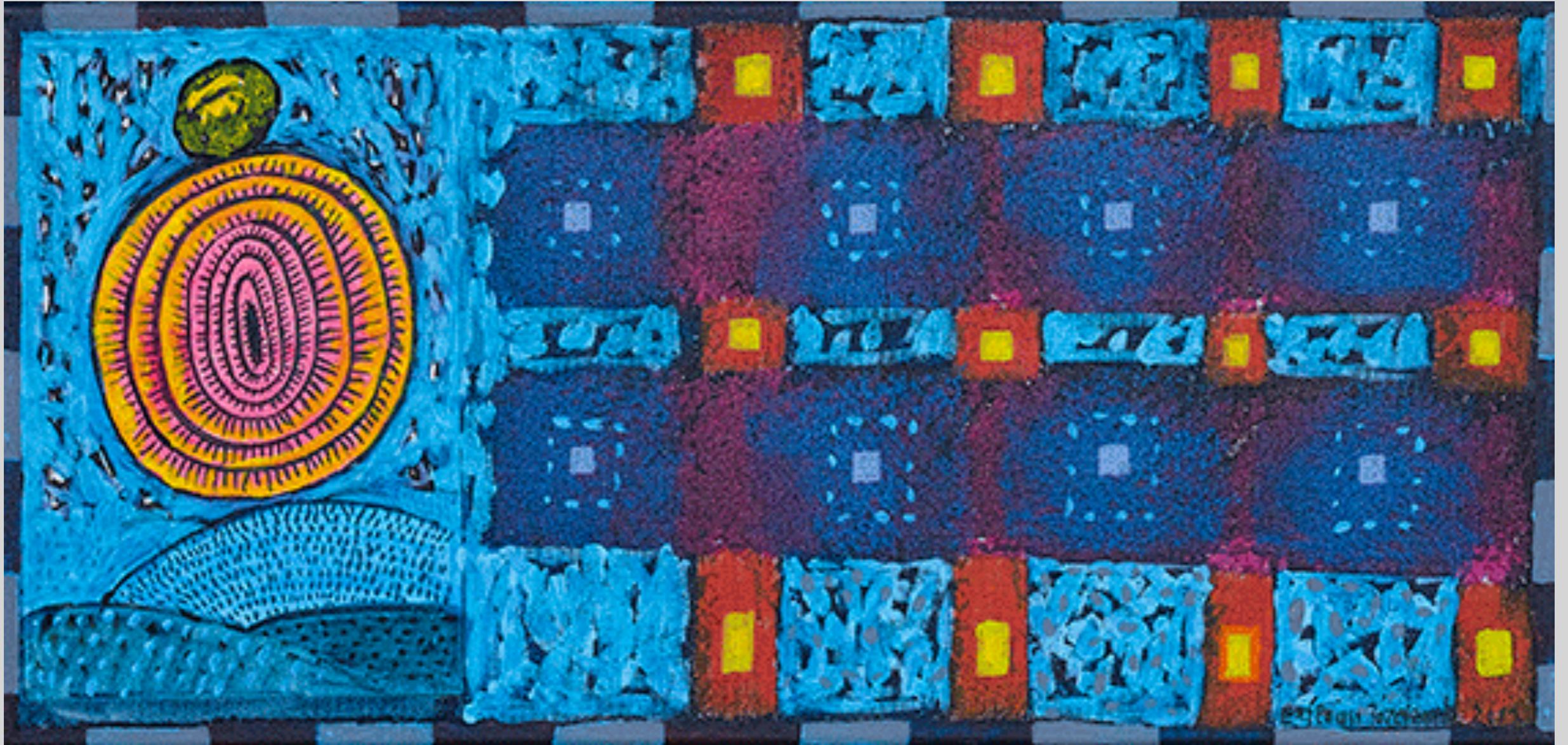
Trzy etapy chodzenia naprzód

Lekki przechył w stronę spraw astronomicznie nieprzewidywalnych

Medytacja poza głową

Współistnienie różnorodności

Znaczący znak nad pejzażem

Copyright Eugeniusz Józefowski

Recenzja dr hab Janina Florczykiewicz

Reprodukcje prac, projekt publikacji, teksty

Eugeniusz Józefowski

www.jozefowski.art. eugeniusz@jozefowski.art

ISBN 978-83-957462-0-8